

Uspeh sodelovanja skupine evropskih držav

Umetni satelit «Esro 1» na krožnici okoli Zemlje

V 84 kg težkem cilindričnem satelitu so naprave za osem nalog - V glavnem bo proučeval polarne pojave

LETALSKO OPORIŠČE VANDENBERG, 4. — Evropski umetni satelit «Esro 1» kroži okoli Zemlje. Izstrelitev je torej uspešna. A pogej krožni poti evropskega umetnega satelita znaša 1532 perigej na 255 km. Krožnica umetnega satelita ima naklon 93 stopinj, seveda v odnosu na ravnino, ena krožna pot okoli Zemlje pa traja 108 minut. To so osnovni podatki o včerajšnji uspešni izstrelitvi evropskega umetnega satelita okoli Zemlje.

Umetni sateliti so zelo draga zgradba. In če so se začeli v tem preizkušati — poleg Sovjetov in Američanov — tudi Angličani, Francozi in Japonci, se je cela skupina evropskih držav, pa čeprav tudi posamezne države razpolagajo z visokimi tehničnimi standardi, vendarle opredelila za skupno tovrstno dejavnost in se strinila v nekakšno skupnost, katere člani so Italija, Belgija, Danska, Zah. Nemčija, Holandska, Francija, Švedska, Švica in tudi Španija in Anglija. Vse te države sodelujejo v skupnem načrtu, vendar so za ta poskus, kot tudi za nekatere prejšnje podobne poskuse poklicale na pomoč Združene države, boljše povečano ameriško ustanovo za vesoljska raziskavanja NASA, ki je za izstrelitev umetnega satelita «Esro 1» «posodila» nosilno raketo.

Umetni satelit «Esro 1» so izdelale družbe in ustanove iz omenjenih evropskih držav in njegova naloga je, proučevati neke še nepojasnjene pojave v zvezi s severnim sijem in s nekatereimi drugimi pojavi polarnega značaja. Da ima umetni satelit «Esro 1» nalogo proučevati polarne pojave, dokazuje tudi naklon njegove krožnice — 93 stopinj. V visini 1532 ozroma 255 km je umetni satelit ponesla ameriška raketa «Scout».

Poskus bi se bil moral izvesti že pred večerjem, pa so ga morali zaradi nekajih pomanjkljivosti odložiti za 24 ur. Da je izstrelitev v celoti uspešna, so ugotovili z večletno opazovalščo, začeni s osrednjim evropskim opazovalščem v Darmstadtu v Zahodni Nemčiji, kot tudi z opazovalščo NASA v Johannesburgu in na Madagaskarju, nadalje z opazovalščo v različnih krajih Evrope, kjer so tudi ugotovili, da je «Esro 1» ubral pot, ki je zelo

blizu poti, ki so jo strokovnjaki določili pred izstrelitvijo. Ko je «Esro 1» potoval v bližini opazovalščo, je tudi oddajal «dogovorjene» znake, ki so jih na opazovalščo sprejemali 12 minut.

Sedaj se nekaj podatkov o samem umetnem satelitu:

Satelit tehta 84 kg, ima obliko 153 cm dolgega cilindra s premerom 76 cm, v cilindru je več naprav, ki bodo služile osim različnim nalogam. Naprava daje pogonsko silo sončna baterija, ki je opremljena s 7000 sončnimi celicami.

Med evropsko skupnostjo «Esro 1» in ameriško ustanovo NASA so sklenili dogovor o sodelovanju že leta 1964 in od tedaj se je sodelovanje nadaljevalo, kot je bilo določeno in tako kroži na primer okoli Zemlje že en umetni satelit vrste «Esro», ki so ga izstrelili letos 17. maja, medtem ko je poskus v lanskem maju propadel, ko je odpovedala nosilna raketa in je umetni satelit «Esro 2 A» z zad-

njim členom nosilne rakete treščil v morje.

Dr. Thomas Paine, pomočnik direktorja NASA, ki bo v ponedeljek postal direktor te ustanove in tako zamenjal Webba, ki je pred nedavnim dal ostavko, je izjavil, da bo NASA, kljub močno skrcenim finančnim sredstvom, vendarle izvedla svoj načrt osvojitve Lune že v prihodnjem letu. Dr. Thomas Paine je dodal, da bo načrt Apolona ostal nespremenjen in da bo do 11. t.m. izstrelili na krožno pot vesoljsko ladjo «Apolon 7» s tremi astronauti. «Apolon 7» bo krožil okoli Zemlje 11 dni. Načrt nadalje predvideva izstrelitev vesoljske ladje «Apolon 8» v prihodnjem decembru ali januarju in to tudi v primeru, če ne bo možno uporabiti vesoljske ladje, ki naj bi pozone ponesla dva ameriška kozmonavta na Luno. Iz tega izhaja, ali imajo pri NASA ali iz izdelano ali v pripravi tudi druge nadaljnje vesoljske ladje vrste Apolona in so zato pripravljeni tvegati izgubo ladje «Apolon 8».

Olivia Hussey, ki smo jo spoznali kot Julijo v Zeffirelljevem filmu, se ne bo omožila s svojim filmskim Romeoom, Leonardom Whitingom, pač pa bo vzela dirigenta, Alana Jacka.

IZ UMETNOSTNIH GALERIJ

Po tekmovanju «ex tempore» v Šklednju

Na Tržaškem je bilo slikarsko ex tempore tekmovanje šklednjanskega kulturnega društva «DOM» gotovo najbolj reprezentativno udejstvo po številu nagrad, sestavi častnega odbora in žirije iz vrhunskih predstavnikov tržaškega slikarstva, kiparstva in umetnostne kritike. Ampak tudi tu, kot drugod v teble v Italiji tako priljubljenih tekmovanjih postaja očitna težnja utemeljevanja v podeljenih nagradah absolutno merilo umetniške kakovosti nagradencev. Žal pa bi pri tem te prireditve zgubljajo prijetni značaj pospeševanja letoviščarstva, kar je bil pač njihov prvotni namen, in zaradi vedno večjih nagrad v denarju postajajo bojno torišče ostre konkurence. Ker so manjkale tovrstne izkušnje, je nezadostno statistično proučevanje verjetne sestave udeležencev dovedlo v šklednju do združitve prve in druge nagrade, ker bi sicer edino prava er aequo razdelitev prve nagrade 200.000 lir Palčiću in Periziju le-te iztrgala po njih vrednosti 100.000 lir drugi nagradi. Ta je tako odpadla, zato pa se je dogodilo, da je od prvih nagradencev nič manj angažirani umetnik, Palčić učitelj in prvi pobornik napredne umetnosti na Tržaškem, prejel enako nagrado 50.000 lir kakor Janez Metelč, srednješolec iz Kopra. Če je, končno, dobil vsaj sedmo nagrado v rojstnem šklednju najstarejši slikar Silvester Godina, je bila prireditelj že utemeljena, zgrešena pa v izostanku s tekmovanjem enega izmed naših najboljših slikarjev, kar je domačin Avgust Lukežič, kajti pred meseci izvršeno sliko, ki jo je iz šklednjanske zasednice poslal na razstavo, ne moremo smatrati za sodelovanje.

Lepe denarne nagrade so privabile preveč vidnejše slikarje, ki so pobrali 12 preostalih nagrad, da ni ostalo nič za druge šklednjance: Marjana Černeta, Macarola, Ivančica in mnogo obetajočega mladega Krasova. So se pa kolikor toliko pravilno porazdelile. Po zaporedju so jih prejeli: Massiuggia, Pentasuglia, Stolfona, Moretti, Bomben, Bressaniti, Antoni, Gombar, Mascarin, Pisani, Traverso, Depretis, Čej, Penso, Motton in Trojanis. Simptomatično za šklednje je v začetku omenjena domneva, ki narekuje predelavo pravilnikov ex tempore tekmovanj in se očituje v dejstvu, da so se tu prejemniki mnogih visokih nagrad, Guido, Antoni, Dante Pisani, slabo odrezali, slabše pa, skoro na zadnjem mestu, Demetrij Čej, ki je letos bil večkrat nagradjen s prvimi in drugimi nagradami.

MILKO BAMBIC

Jožko Ošnjak:

Med beneškimi partizani onstran Matajurja

Vendar brez uspeha. Noč je bila dolga in strašna. Ko se je zdanilo, sem z vrha hriba na drugi strani grupe gledal hišo, okrog katere sem od časa do časa zagledal kakšnega uniformiranega moškega, ki se je mudil v bližini. Zaradi velike oddaljenosti pa nisem mogel razpoznati, kateri vojski pripada. Nekoliko kasneje sem opazil nekaj sto metrov od hiše žensko, ki je nesla pod pazduho naročje suhih vej. To žensko sem začel klicati na pomoč na ves glas in se z nadčloveškimi naporji spuščal proti grapi, v smeri proti ženski. Šele ko sem se izvelel iz grupe na neko preglednejšo točko, me je zaslišala in se namerila proti meni. Ze spotoma sem ji klical, naj mi pomaga proti hiši ter jo obenem prosil, naj mi pove, kdo so ljudje v hiši. Povedala mi je, da je nekaj partiza-

Močnik Milene iz Cerknega, ki me je češče obiskovala. Ko je ta tovarišica videla moje fizično stanje, mi je najmanj enkrat dnevno prinesla kakšen približek, ki mi je vračal moč in energijo. Kadar koli je prišla, me je vprašala po zdravju ter se vedno zanimala, kako napreduje moje zdravljenje. Tovarišica Milena mi bo ostala v hvaležnem spominu. Ze tedaj sem spoznal, da jo kot politično delavko ter predstavnik različnih organizacij na terenu vsi cenijo in spoštujejo.

Medtem ko sem bil privezan na posteljo, je Mark urenil vse formalnosti na štabu IX. korpusa in čakal, da skupaj odideva v Benecijo, na operativni štab za zap. Primorsko, kamor je bil on že določen za operativnega oficirja. Po osmih dneh zdravljenja me je pospremil na

ko sem mu povedal, od kod sem in čigav sem, me je začudeno pogledal in dejal: «To bi bil lahko že prej povedal, pa ne bi bilo nikakršnih prepirov med nama.» Z mojim očetom sta se namreč dobro poznala in sta bila prijatelja. Z očetom se je večkrat posvetoval o premoženjskih in drugih zadevah, s katerimi so ga nadlegovali sosedje, pa tudi drugi.

S «šjorjem» sva se lepo poslovila, nakar sva z Markom spet vesela in zadovoljna nadaljevala pot preko Gornje in Spodnje Dreke, Prapontice in Rukina, do Lombaja, na operativni štab za zapadno Primorsko.

Spet na beneških tleh

Ob prihodu na štab nama je takoj segel v roke komandant Bavez Franjo — Branko in nama čestil za uspešno končano šolanje. «Ze na zunanji vid, da sta povsem spreminjena», je rekel. «Upam, da sta si pridobila tudi veliko znanja in da bosta zdaj, ko sta vojsko in politično pokovana, mnogo lažje in z večjimi uspehi opravljala svojo dolžnost v enotah našega štaba».

Zatem nama je segel v roke komisar Marjan Zdravljik, ki je bil na to mesto imenovan po odhodu tovariša Zorka na položaj komisarja Sedemnajste. Pozdravil naju je tudi tedanji komandant beneškega bataljona, tovariš Matija Butala in komisar Srečo Bernard, ter njegov pomočnik tovariš Janez Sterle, pa tudi drugi prisotni borci in komandirji ter komisarji enot bataljona.

Tovariš Alfonz Perat je prispele iz Metlike z drugo skupino oficirjev. Že kakih deset dni pred nama. Po pripovedovanju je srečno šel skozi sovražnikove ofenzive.

Kmalu potem, ko sva se z Markom javila na štabu, je prispele tudi Bodigaj Marino, ki se je vrnil na isti dan, po docela drugi poti. Najino snidanje je bilo priskočno in sva bila nadvse srečna, zlasti pa jaz, ker se je vrnil cel in živ. Tudi on je imel, kot je pripovedoval, več zaprek na poti. S skupino, s katero se je vračal, je padel v nemško zasledo, neke med Rakomom in Postojno — spopadli so se s sovražniki, ki jih je neandama obkolil v neki notranji skoki vasi. Uspeši so se prebiti skozi obroče ter se brez izgub in ranjenih vrtniti preko Primorske v Benecijo. Ze naslednji dan sva z Marinom in komandantom bataljona odšla v najino vso, prvič po dolgem času. Razumljivo, da sta bili zlasti najini materi srečni, da sva se vrnila živa in zdrava v domačo hišo.

V vsaj naju je vse začudeno ogledovalo, kajti oba sva bila v povsem novih partizanskih uniformi in skornjih. Vsi so naju spraševali, kod sva hodila toliko časa, kako sva se imela in kakšno je ljudstvo ter življenje tam na Dolinskem. Ko sva moji materi pripovedovala, kako sva živela v tistih krajih, nama je segala v besede in dejala, da je bila že v letih 1903 in 1904 v teh krajih in da so tam, kot je povedal v narečju, «barki ljudje». Pristavila je, da je tam in na Bizelskem že pod Arstrijem delala z drugimi dekleti, ko so hodile lupit češnje in da so dobro zaslužile. Ob tej priložnosti je celo zapela pesem, ki so jo pela tedaj vsa beneška dekleta v tistih krajih skupaj z domačinkami.

Ko smo tako nekaj uric presedeli doma, smo se spet vrnili v Lombarjo.

Nekaj dni kasneje pa se je operativni štab preselil v Dreko, kjer sem že isti večer na mitingu pod nemkim šklednjem (kozolcem) spregovoril o svojih vtihih, ki sem si jih nabral na osvobojenem ozemlju za časa šolanja.

(Nadaljevanje sledi)

Drugi iz leve komisar IX. korpusa Viktor Avbelj, na sredini komandant IX. korpusa Borštinar Jože, poleg njega na desni komandant divizije «Garibaldi» Natissone Sasso in komisar Vanni

nov iz komande mesta, ki so se umaknili iz Gor. ali Sp. Trebuše. Zenica je, da se ne bi sama mučila, z menoj, hitro odšla v hišo in poklicala tri tovariše, ki so prišli pome in mi pomagali v hišo. Med njimi je bil neki zdravnik ali bolničar, tega se zdaj več ne spominjam. Ta je ugotovil, da imam zmazane noge. Sam me je masiral noge na kmečki peči in mi dal neka zdravila, verjetno za pospešitev cirkulacije krvi. V tej hiši sem ostal dva dni, nakar sem po najhmem izboljšanju odšel z njimi do Sp. Trebuše, od tod pa z vprežnim vozilom do Cerknega. Tu so me odvedli v neko hišo, kjer je bilo več ranjenih in bolnih partizanov. Po nekaj dnevih so me odvedli v bolnišnico. Mark me je najprej nahrulil, zakaj mu nisem tedaj sledil nazaj po cesti, jaz pa njega, zakaj ni šel on v moji smeri.

«Dobro», je rekel, «če bi bil šel z menoj, ne bi imel teh komplikacij». Povedal sem mu, da je bila zame njegova pot nevarnejša, saj je bila cesta Nemcem popolnoma odprta, medtem ko je bila moja smer malo maskirana z redkim smrekovim gozdom. Kot zaključek najine debate je bil moj pristavek, da prvič nisem bil sposoben zaradi izčrpanosti teči kakor on in da mi, drugič, ni bilo niti mar, kaj se bo z menoj zgodilo, tako sem bil pri kraju z močmi.

Mark me je nato še vsak dan obiskoval ter me spraševal, kdaj bom mogel nadaljevati pot. Poleg Marka so me včasih bolničarji obiskovali in tudi drugi tovariši. Spominjam se le imena dobrega znanega borca Puntarja Ivana — Gubca in dobrega tovariša

štab, kjer me je sprejel takratni komisar Viktor Avbelj. V prisotnosti komandanta in več članov štaba me je osebno odlikoval z redom hrabrosti, mi izročil spremno pismo in mi povedal, da sem predviden za komandanta beneškega bataljona.

Za vse sem se mu iz srca zahvalil in po rokovanju s člani štaba sva z Markom, kot je pleto preobčutena v novo partizansko uniformo in skornje, krenila proti Beneciji. Na poti proti Beneciji ni sva doživela nič hudega. Vračala sva se po znanih partizanskih poteh in stazah do Spodnje Trebuše, do Baške grape in od tod zopet prek hribov do vasi Cadra nad Tolminom, kjer sva se prenočila. Naslednje jutro sva nadaljevala pot s pospešenim korakom do vasi Krn pod Kromkom, pot pa sva morala takoj nadaljevati, ker je bilo v dolini polno Nemcev. Od tod pa sva se v poznih nočnih urah spustila v dolino in pred vasi Idrijo prekoračila takrat res že ledeno Sočo ter se vzepela spet na vzgor do Livka in dalje pod Kukom do vasi Gornje Ravne, kjer je meja z Benecijo in kjer sva spet prespala. Naslednji dan sva se odpravila na pot na operativni štab, ki je bil tedaj nastanjen v Lombaju nad Klodičem. Na poti sva se ustavila v zaselku Laze, kjer sva zavila v hišo premožnega domačina po domače pri «šjorju», z namenom, da nama skuha polento in ocvre domačo salamo, ki jo je zagotovil imel. Kjeroli prej sva se namreč ustavila, sva mogla dobiti le običajno jed: repo, korenje in krompir, ki pa nama ni mogla dati dovolj moči. Zato je razumljivo, da sva bila vso pot lačna. «šjorja» sem zaprosil, naj jed pripravi in mi povedal, da sva po dolgi in naporni poti več kot potrebna okrepčila. Stari možakar se je v začetku upiral, ko pa sem nastopil malo bolj ostro, se je le omečal. Sicer očitno nerad in nejevolnega borca Puntarja Ivana — Gubca in dobrega tovariša

Vsi beneškega bataljona spomladi 1945. Od leve proti desni stojijo: Ošnjak, Chibaj, Rangus, Duril, Bodigaj in Bensa, sedijo pa od leve proti desni Chibek (drugi), Černota in Zeleznikar

KAJ PRAVI AMERIŠKA ZVEZNA POLICIJA FBI

Naraščanje kriminala vzbuja zaskrbljenost

Število zločinov se je v desetih letih podvojilo V letu dni je bilo 12, oziroma 17 tisoč umorov

Večjih kaznivih dejanj, kar je za 16 odstotkov več kot leto prej. Od tega je bilo kar 495.000 hudih zločinov in sicer posilstev, ropov, umorov ali poskusov umorov s hudimi telesnimi poškodbami, ki so privedle do smrti. V letu 1967 je bilo v ZDA vsak dan 1.350 hudih kaznivih dejanj. V letu dni je bilo umorjenih 12.000 oseb, ki so bile pri teh zločinih mrtve na mestu zločina, dejansko pa je bilo kar 17.000 mrtvih, ko so žrtve raznih poskusov umorov umrle za posledicami pozneje.

Od leta 1960 do 1967 se je število zločinov v ZDA povečalo za 89 odstotkov. Če bodo šli po letu 1970 število zločinov povečalo za 100 odstotkov, skratka, v desetih letih se bo število zločinov podvojilo.

Podatki, ki jih je zbrala FBI, vzbuja strah: v letošnjem letu more vsak petdeseti Američan računati s tem, da lahko postane žrtev morila, roparja, tatu, seksualnega blazneža...

Ko so strokovnjaki obdelali podatke, ki jih je zbrala in objavila ameriška zvezna policija FBI, so prišli do ugotovitve, da je v lanskem letu prišlo v ZDA vsako minuto do sedmih hudih zločinov, vsakih 43 minut je bil po en mrtve, vsakih 19 minut je bila kakšna ženska posiljena, vsaki 2 minuti je bil izvršen poskus umora, vsaki 2 minuti in pol je bila izvedena kakšna huja kraja, vsakih 20 sekund je prišlo do vloma, vsakih 48 sekund je bil ukraden avtomobil...

Podatki, ki jih navajamo, res niso razveseljevali. Najhuje pa je pri tem to, da se število zločinov iz leta v leto naglo veča in da vsi dosedajni ukrepi proti temu niso zadostovali. Od tod tudi vne ma nekaterih ameriških krogov, da bi se poprečen človek zaščitil vsaj s tem, da bi se omejila prodaja orožja. Pred nedavnim smo sledili kampanji, ki se v tem smislu še vedno vodi v ZDA, namreč more priiti do strelnega orožja vsakdo, le mladina pod 18. letom starosti ima ponekod (ne v vseh ZDA) določene omejitve. Zato je razumljivo, da odpade od sto umorov kar 63 na umore s strelnim orožjem. Da je strelno orožje eden izmed razlogov tako pogostih umorov, posredno dokazujejo podatki iz zveznih držav, kjer velja zakonske omejitve pri prodaji orožja in streliva. V državah, kjer so take omejitve, je umorov manj. Zato pa je največ umorov v Texasu. Statistični podatki pravijo naslednje:

V Texasu je bilo lani umorjenih 5.104 osebe, na drugem mestu je že Kalifornija s 4.857 umorjenimi osebami, na tretjem pa država New York s 4.835 mrtvimi. V Texasu je bilo 70 odst. umorov izvršenih s strelnim orožjem, do magali iz težav. Pismo ali prijeto srečanje.

STRELEC (od 23.11. do 20.12.) Nepredvideni dogodki. Marsikaj novega. Ne bo vse najboljšje Mir v družini.

STOLPEC INA

BODOČNOST VAŠIH OTROK: REŠEN PROBLEM Z ŽIVLJENJSKIM ZAVAROVANJEM

Članek zanima starše, vse starše ter tiste ki so... ali pa ki bodo starši. Najtežji problem je za starše — kdo se tega ne zaveda — kako zagotoviti bodočnost otrokom. Ta problem postane vedno bolj pereč, medtem ko otroci rastejo in se približujejo kritični starosti 18–20 let, ko se bodo vpisali na univerzo ali pa se bodo morali odločno vključiti v gospodarske dejavnosti in se bodo oddaljevali od prvotne družine, da bi si ustvarili svojo. In ravno v tem obdobju občutijo starši in otroci vso težo vprašanja bodočnosti.

Prav redke so tiste družine, za katere ta problem ni bistven, ker razpolagajo z zadostnimi ekonomskimi sredstvi. Skoraj vsi družinski očete pa občutijo vso težo tega problema in to tem bolj čim več so navezani na otroke. Na žalost pa premnogokrat ne morejo najti primerne rešitve, odnosno jo cobijo z velikimi žrtvami.

Življensko zavarovanje nudi vsem staršem enostavno rešitev tega težkega vprašanja. Moramo samo... misliti pravočasno; moramo skrbeti že danes, ako so otroci še majhni. Posebno obliko življenskega zavarovanja, ki pride v poštev v takih primerih, imenujemo zavarovanje za določeno dobo: na dan, katerega ste izbrali, bo vaš sin (odnosno vaša hčerka) prejel — čisto gotovo in ne glede na to če boste še pri življenju — vsoto, ki ste jo vnaprej določili.

Primer vam bo ponazoril našo misel. Oče star 28 let želi zagotoviti sinu ali hčerki (staremu 1 leto) 2 milijona in 500 tisoč lir, za njegov 19. rojstni dan. Sklene življensko zavarovanje za določeno dobo in se obveže, da bo plačeval največ 18 let po 10.000 lir mesečno. Zavarovana vsota bo vedno izplačana, dočim bi zavarovanec preminil v tem času.

Trdno smo prepričani, da ne obstaja drugi način, s katerim bi lahko zagotovili svojim otrokom bolj gotovo, bolj praktično, bolj koristno in bolj enostavno mirno bodočnost.

Vsem vam staršem, ki skrbite za bodočnost otrok pravimo: pomislite dokler imate dovolj časa in se zavarujte.

Brezobzavno se lahko obrnete na agencije Istituto Nazionale delle Assicurazioni, ali pa nam pošljete priloženi odrezek prilepljen na dopisnico: prejeli boste vse zaželeno podatke.

KDOR DOBRO PRERAČUNA, SE ZAVARUJE

INA

Ime _____
 Priimek _____
 Ulica _____
 Poštni kodeks in mesto _____
 Pokrajina _____

Spoštovani
 ISTITUTO NAZIONALE
 DELLE ASSICURAZIONI
 Via Sallustiana 51
 00100 ROMA

PD/39

HOROSKOP

kje zataknilo. Na vidiku ljubosumnost.

DEVICA (od 23.8. do 22.9.) Neki vaši upi bodo zvedeni. Drugič več pozornosti. Zunanost se ni vse.

TEHINICA (od 23.9. do 23.10.) S svojo doslednostjo boste trebili ob nerazumevanje. Privoščite si malo miru.

SKORPION (od 24.10. do 22.11.) S svojimi izkušnjami si boste po

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Če vas kdo izliva, pustite ga pri miru. Tu di v družinskih motnjah ohranite mir.

BIK (od 21.4. do 20.5.) Danes ne prevzemajte novih odgovornosti. U maknite se nekoliko sami vase.

DVOJČKA (od 21.5. do 22.6.) Ločite ponos od irme. Včasih ni lahko. Sicer pa bo dan kar prijeten.

RAK (od 23.6. do 22.7.) Zadovoljive vesti o poslovnih zadevah. Tu di kar zadeva ljubezen ne bo težav.

LEV (od 23.7. do 22.8.) Mislili ste, da bo šlo vse gladko, pa se bo ne-

